

คำวินิจฉัยคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ที่ ๖๕/๒๕๖๘

วันจันทร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

เรื่อง การเลือกสมาชิกกุฎิสภาระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์

ตามที่มีพระราชบัญญัติให้มีการเลือกสมาชิกกุฎิสภาก.พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ให้มีการเลือกสมาชิกกุฎิสภาก และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เรื่อง กำหนดวันเลือกและวันรับสมัครรับเลือกสมาชิกกุฎิสภาก กำหนดวันเลือกระดับอำเภอ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ วันเลือกระดับจังหวัด วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ และวันเลือกระดับประเทศ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ นั้น

ก่อนประกาศผลการเลือก คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำร้องว่า นางสาวณิชาภา เนียมสุ่ม ผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มที่ ๑๐ หมายเลข ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๑ นายช่อ กล้าเขตวิทย์ ผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มที่ ๑๐ หมายเลข ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๒ นายกิตติ กลินสังข์ ผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มที่ ๑ หมายเลข ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๓ และนางสาวงามอน สุมาณะ บุคคลซึ่งมิใช่ผู้สมัคร ผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้มีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การได้มาซึ่งสมาชิกกุฎิสภาก.พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

ข้อกล่าวหาที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๓ และผู้ถูกร้องที่ ๔ จัด ทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจุงใจให้ผู้สมัคร หรือผู้มีสิทธิเลือกลงคะแนนหรือไม่ลงคะแนนให้แก่ผู้ใด อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกกุฎิสภาก.พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑)

ข้อกล่าวหาที่ ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เรียก รับ หรือยอมจะรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเลือกหรือลงคะแนนไม่เลือกผู้ใด อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกกุฎิสภาก.พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาหารือในการไต่สวน ตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ได้ความว่า ข้อกล่าวหาที่ ๑ และข้อกล่าวหาที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ เป็นเหตุการณ์เดียวกัน ผู้ถูกร้องกล่าวว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาเช้า ที่รีสอร์ทแม่เรวาห้องบ้านสวนริมธาร หมู่ที่ ๒๕ ตำบลแม่เลี้ยง อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๓ และผู้ถูกร้องที่ ๔ ร่วมกันมอบเงิน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อจุงใจให้ผู้สมัครหรือผู้มีสิทธิเลือกลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้สมัครอื่น อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกกุฎิสภาก.พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) และมาตรา ๘๑ จากการไต่สวนผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๐๗.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ โทรศัพท์ติดต่อตนโดยแจ้งว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ จะมาพบผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๒ ขอให้ตนไปเป็นเพื่อน แต่ตนแจ้งว่าไม่ว่าง จึงให้พยานคนที่ ๒ ของตนซึ่งเป็นคนรู้จักไปแทน ต่อมาเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ตนและพยานคนที่ ๒ ของตนได้เดินทางไปที่บ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อได้พบผู้ถูกร้องที่ ๒ และได้เดินทางมาพบผู้ถูกร้องที่ ๒ เล่าให้ตนฟังว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาเช้า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ เดินทางมาพบผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่บ้านเพื่อขอให้ช่วยลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้มีสิทธิเลือก

ระดับจังหวัดอื่น ซึ่งเป็นพวกรองผู้ถูกร้องที่ ๑ ในวันเลือกradeดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ในการลงคะแนนเลือกบุคคลในกลุ่มเดียวกัน กลุ่มที่ ๑ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มอบเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาทให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะต้องลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และพวกรองผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้บอกกับตนว่า ถ้าสนใจหรือยกได้เงินให้โทรศัพท์ติดต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ แต่ตนไม่ได้โทรศัพท์ติดต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ แนะนำแต่อย่างใด จากนั้นมาตราของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งได้ยินพวกรองพูดคุยกันได้พูดขึ้นมาว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่มีเงิน ต้องเอาลูกของผู้ถูกร้องที่ ๒ ไปโรงเรียน เพื่อสมัครเรียนต่อ เมื่อตนสอบถามว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับเงินแล้วหรือไม่ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตอบว่า ไม่มาแล้ว ผ่านไม่มีเงิน ผ่านจะเอาลูกไปสมัครเรียนต่อ จากการໄต่สวนพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกradeดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ โทรศัพท์ติดต่อตนโดยชักชวนให้ตนไปที่บ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ตนตอบว่า ติดธุระ ต่อมามีเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกา ตนโทรศัพท์ติดต่อผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยถามว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้มาพบผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วหรือไม่ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตอบว่า เข้ามาแล้ว เรียบร้อยแล้ว คุยกันเรียบร้อยแล้ว ซึ่งตนไม่ทราบว่า เป็นการพูดคุยกันในเรื่องใด จากนั้นเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกาของวันเดียวกัน ตนอยากรายบ่าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ไปพบผู้ถูกร้องที่ ๒ ด้วยเรื่องอะไร ตนจึงไปพบพยานคนที่ ๒ ของผู้ร้อง และขอให้พยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องและผู้ร้องไปหาข้อมูลที่บ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ ภายหลังจึงทราบว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ให้เงินแก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท จากการໄต่สวนพยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องซึ่งมิใช้ผู้สมัครให้ถ้อยคำว่า ในวันเกิดเหตุ ช่วงเวลาเย็น ตนได้ขับรถยนต์กระยะไปรับผู้ร้อง เพื่อเดินทางไปที่บ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งผู้ร้อง ผู้ถูกร้องที่ ๒ และมาตราของผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้มีการพูดคุยกัน เกี่ยวกับเรื่องเงิน แต่ไม่ทราบรายละเอียด เนื่องจากขณะนั้นตนกำลังรับประทานอาหารและดื่มน้ำริงมิได้สนใจ

จากการໄต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่า มิได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลากลางคืน ตนได้ร่วมรับประทานอาหารกับกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกradeดับจังหวัด และบุคคลอื่นที่ร้านอาหารเอสแอนด์วี ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครสวรรค์ โดยเป็นการพบกันโดยบังเอิญ และมีบุคคลหนึ่งซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นผู้ใดซึ่งรู้จักกับผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ติดต่อให้ตนและผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกradeดับจังหวัด กลุ่มที่ ๑๐ ให้รู้จักกันทางโทรศัพท์ และตนได้นัดหมายจะไปพบผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่บ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ แต่เนื่องจากตนไม่รู้จักบ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงนัดหมายให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไปแนะนำตัวกันที่รีสอร์ทแม่เรวาหรือบ้านสวนริมราช หมู่ที่ ๒๔ ตำบลแม่เลีย อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ ต่อมามีเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ตนได้เดินทางไปที่รีสอร์ทแม่เรวาหรือบ้านสวนริมราช ตามที่ได้นัดหมาย กันไว้โดยได้พักกับผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ซึ่งรู้จักกันในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาครั้งนี้ จากนั้นได้สนทนากัน ประมาณ ๒๐ นาทีถึง ๓๐ นาที จึงเดินทางกลับพร้อมกับผู้ถูกร้องที่ ๓ ส่วนรายการเดินบัญชีธนาคารของตน ที่มีการโอนเงินให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๗.๕๗ นาฬิกา จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้ขอภัยมิเงินจากตน ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์ และมิได้มีการจัดทำสัญญาภัยเงินและคิดดอกเบี้ย ซึ่งประมาณเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวนเวลาและสถานที่ไม่ได้ ผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้นำเงินสดจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท มาคืนให้แก่ตนแล้ว ส่วนเงินภัยเงินอีกจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกร้องที่ ๔ ยังไม่ได้คืนให้แก่ตน จากการໄต่สวนผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่า มิได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา ตามวันและเวลาที่มีการกล่าวหา ตนจำไม่ได้ว่ามีผู้มีสิทธิเลือกradeดับจังหวัดคนใดมาพบตนที่บ้าน มีเพียงผู้ร้องและพยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องมาพบตนที่บ้าน แต่จำไม่ได้ว่า วันเวลาใด ตนไม่รู้จักผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ และไม่มีบุคคลใดแนะนำให้ตนรู้จักกับบุคคลทั้งสอง แต่มีเหตุการณ์ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้นัดหมายกับตนให้ไปแนะนำตัวกันที่รีสอร์ทแม่เรวา หรือบ้านสวนริมราช ตนไม่ทราบว่าบุคคลใดแนะนำผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ให้ไปพบหรือให้รู้จักกับตน ตนไม่ทราบว่าผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร และตนจำไม่ได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๑

และผู้ถูกร้องที่ ๓ ไปพบกับตนที่รีสอร์ทแม่เรวาหรือบ้านสวนริม Hera ในวันและเวลาใด โดยในวันที่ตนได้พบกับผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ที่รีสอร์ทแม่เรวาหรือบ้านสวนริม Hera ผู้ถูกร้องที่ ๓ เพียงแต่แนะนำตัวและไม่ได้ยื่นเกี่ยวกับเรื่องที่ตนสนใจกับผู้ถูกร้องที่ ๑ ตนไม่ได้เรียกรับเงินจากผู้ใด และไม่เคยเล่าให้บุคคลใดฟังว่าตนได้รับเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนรายการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของตน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นเงินที่ตนขอภัยมิจากพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ซึ่งเป็นเพื่อนของตนโดยทำสัญญาภัยมิเงินที่บ้านของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ซึ่งพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ เป็นผู้เขียนสัญญาภัยมิเงิน และพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๘ ลงลายมือชื่อเป็นพยาน จากการได้ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๓ ให้ถ้อยคำว่า มิได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๑ ซักชวนให้ตนไปพบกับผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่รีสอร์ทแม่เรวาหรือบ้านสวนริม Hera ตนจึงร่วมเดินทางไปกับผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อจะได้ไปดูสถานที่ดังกล่าวเพื่อเป็นที่พักให้กับคนงานที่จะมาสร้างโบสถ์ที่วัดสmanual วนประชาน ตำบลหนองกระโนน อำเภอเมืองครสวรรค์ จังหวัดครสวรรค์ และเพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนด้วยซึ่งตนไม่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนห่วงผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ จากการได้ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๔ ซึ่งมิใช่ผู้สมัครให้ถ้อยคำสอดคล้องกับผู้ถูกร้องที่ ๑ และให้ถ้อยคำอีกว่า ตนรู้จักผู้ถูกร้องที่ ๑ มาตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ และมีความสนิทสนมกันจนถึงปัจจุบัน ตนไม่รู้จักผู้ถูกร้องที่ ๒ แต่ตนได้คุยกับพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ตั้งแต่ประมาณกลางปี พ.ศ. ๒๕๖๖ แต่ไม่ได้อยู่กินร่วมกัน ส่วนรายการเดินบัญชีธนาคารของตน เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๗.๕๗ นาฬิกา ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ โอนเงินให้แก่ตน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ตามที่ตนขอภัยมิเงินจากผู้ถูกร้องที่ ๑ และต่อมาเวลา ๑๙.๐๗ นาฬิกาของวันเดียวกัน ตนได้โอนเงินไปยังบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๒ เนื่องจากพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ได้ติดต่อทางแอปพลิเคชันไลน์ขอให้ตนโอนเงินให้จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยบอกว่าเพื่อของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ เดือดร้อนมากอยู่เงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และในบัญชีธนาคารของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ มีเงินไม่เพียงพอพร้อมทั้งส่งเลขบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๒ และขอให้ตนโอนเงิน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยตรง

จากการตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้องที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ พบร้า เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๔ โทรศัพท์ติดต่อพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ จำนวน ๑ ครั้ง จากการตรวจสอบรายการเดินบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ พบร้า มีรายการรับโอนเงินจากบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๔ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

จากการได้ส่วนพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๑ ถึงคนที่ ๓ ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่ตำบลแม่เลี้ยง อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดครสวรรค์ ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า พวคตนและผู้ร้องเครย์สนบทกันเกี่ยวกับกรณีที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับเงินจากผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด โดยผู้ร้องเป็นฝ่ายที่เริ่มการสนบทกฯ โดยที่พวคตนไม่ทราบเรื่องดังกล่าวมาก่อน จากการได้ส่วนพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๔ ซึ่งเป็นมารดาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ไม่มีบุคคลใดมาพบตนหรือผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่บ้านและไม่เคยทราบข่าวว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ รับเงินจากผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัดคนใด จากการได้ส่วนพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๕ ซึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่ตำบลแม่เลี้ยง อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดครสวรรค์ ให้ถ้อยคำว่า ตนเป็นน้องสะไภ้ของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๖ ซึ่งเป็นมารดาพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ และมีบ้านพักติดกับบ้านของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๖ ตนทราบว่าพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ทำงานอยู่ที่กรุงเทพมหานคร แต่ไม่ทราบว่าทำงานอะไร ในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ไม่ได้กลับมาที่บ้านพัก โดยตนเห็นพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ กลับมาที่บ้านครั้งสุดท้ายเมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เนื่องจากพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๖ เจ็บป่วย และเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ตนไม่เห็นผู้ถูกร้องที่ ๒ มาที่บ้านของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๖ แต่อย่างใด จากการได้ส่วน

พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๖ ซึ่งเป็นมารดาของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ให้ถ้อยคำว่า ตนไม่ทราบว่า พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ทำงานอะไร โดยปกติพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ จะกลับบ้านนาน ๆ ครั้ง โดยกลับมาบ้านครั้งสุดท้ายเมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวตนป่วยเป็นโรคเบาหวาน จากการได้ส่วนพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ให้ถ้อยคำว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้กู้ยืมเงินจากตนจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท จริง โดยผู้ถูกร้องที่ ๒ ติดต่อกับตนทางแอปพลิเคชันไลน์ ซึ่งตนจำวันที่ไม่ได้ ตนจึงบอกกับผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่ามีเงินไม่พอจะให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ โอนเงินให้ โดยเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาบ่าย ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ขับรถจักรยานยนต์มาพบตนที่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองนมวัว อำเภอคาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งขณะนั้นตนพักอาศัยอยู่กับพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๖ ซึ่งเป็นมารดาของตน โดยผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้มาสนทนาระเอื่องการปลูกกัญชาและขอ กู้ยืมเงินจากตนจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ตนจึงเขียนสัญญา กู้ยืมเงิน ระหว่างนั้นได้มีพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๘ ขับรถจักรยานยนต์มาหาตนที่บ้าน ตนจึงขอให้พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๘ ลงลายมือชื่อเป็นพยานในสัญญา กู้ยืมเงิน จากการได้ส่วนพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๘ ซึ่งเป็นประชาชน ในพื้นที่ตำบลแม่เลี้ยง อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดนครสวรรค์ ให้ถ้อยคำสองคล้องกับพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ จากการได้ส่วนพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๘ ซึ่งเป็นพนักงานของรีสอร์ฟแม่เรวาหรือบ้านสวนริมราช ให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาเย็น ผู้ถูกร้องที่ ๒ ขับรถจักรยานยนต์มาที่รีสอร์ฟแม่เรวาหรือบ้านสวนริมราช และแจ้งให้ตนจัดเตรียม เช่นน้ำดื่มไว้จำนวน ๑๐ ขวด เนื่องจากในวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาเช้า ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะพาบุคคลมาปรึกษาหารือกัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ตนเห็นผู้ถูกร้องที่ ๒ ร่วมสนทนากับกลุ่มบุคคลประมาณ ๒ คนถึง ๓ คน บริเวณตีชิหินริมราชน้ำไหล แต่ไม่ทราบว่า สนทนากันเรื่องใด

เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการได้ส่วนรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มที่ ๑๐ กลุ่มเดียวกัน ได้นัดหมายให้ไปแนะนำตัวกันที่รีสอร์ฟแม่เรวาหรือบ้านสวนริมราช หมู่ที่ ๒๔ ตำบลแม่เลี้ยง อำเภอแม่วงศ์ จังหวัดนครสวรรค์ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาเช้า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้เดินทางไปพบกับผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อแนะนำตัวกันที่รีสอร์ฟแม่เรวาหรือบ้านสวนริมราช ตามที่มีการนัดหมายโดยในเวลา ๑๗.๔๙ นาฬิกาของวันเดียวกัน ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้โอนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปยังบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๔ และในเวลา ๑๙.๐๗ นาฬิกาของวันเดียวกัน ผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้โอนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปยังบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ผู้ถูกร้องที่ ๓ และผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) และผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๙ ตามข้อก่อล่าวหาหรือไม่ จากการได้ส่วนผู้ร้องให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๐๗.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ โทรศัพท์ติดต่อผู้ร้องโดยแจ้งว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ และผู้ถูกร้องที่ ๔ จะมาพบผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยผู้ถูกร้องที่ ๒ ขอให้ผู้ร้องไปเป็นเพื่อน แต่ผู้ร้องแจ้งว่า ไม่ว่าจะ จึงให้พยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องไปแทน ต่อมาเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ผู้ร้องและพยานคนที่ ๒ ของผู้ร้อง ได้เดินทางไปที่บ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อได้พบผู้ถูกร้องที่ ๒ และได้เดินทางกลับ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เล่าให้ผู้ร้องฟังว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาเช้า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๓ เดินทางมาพบผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่บ้าน เพื่อขอให้ช่วยลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัดอื่นซึ่งเป็นพวากของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในวันเดียวกัน กลุ่มที่ ๑ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มอบเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาทให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะต้องลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จากนั้นมารดาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งได้ยินการสนทนาระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ในการลงคะแนนเลือกบุคคลในกลุ่มเดียวกัน กลุ่มที่ ๑ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้มอบเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาทให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะต้องลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ จากรัฐธรรมนูญของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งได้ยินการสนทนาระดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ไปโรงเรียนเพื่อสมัครเรียนต่อ เมื่อผู้ร้องสอบถามว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้รับเงินแล้วหรือไม่ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตอบว่า ให้มาแล้ว ผมไม่มีเงิน ผมจะเอาลูก

ไปสมัครเรียนต่อ และพยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า พยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องเดินทางไปที่บ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ และได้พบมาตรากของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งบอกกับพยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ เดินทางไปปริสอร์ฟแม่รัวหรือบ้านสวนริม Hera หมู่ที่ ๒๔ ตำบลแม่เลีย อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อพิจารณาถ้อยคำของผู้ร้องและพยานคนที่ ๒ ของผู้ร้องน่าเชื่อว่าได้รับการบอกเล่าว่ามาจากผู้ถูกร้องที่ ๒ จริง เพราะการโอนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าว เป็นเรื่องที่รู้กันระหว่างผู้โอนเงิน ผู้รับเงิน และผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และผู้ถูกร้องที่ ๑ ก็ปฏิเสธเพียงว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ร่วมรับประทานอาหารกับกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด และบุคคลอื่นที่ร้านอาหารเอกสารด้วย ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครสวรรค์ โดยเป็นการพบกันโดยบังเอิญ และมีบุคคลหนึ่งซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นผู้ใดซึ่งรู้จักกับผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ติดต่อให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกระดับจังหวัด กลุ่มที่ ๑๐ ให้รู้จักกันทางโทรศัพท์ และผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้นัดหมายจะไปพบผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่บ้านในวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ แต่เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๑ ไม่รู้จักบ้านของผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงนัดหมายให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ไปแนะนำตัวกันที่รีสอร์ฟแม่รัวหรือบ้านสวนริม Hera ส่วนรายการเดินบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่มีการโอนเงินให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๔ ซึ่งรู้จักกัน เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๗.๕๗ นาฬิกา จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้ขอภัยเงินจากผู้ถูกร้องที่ ๑ ผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์ มิได้มีการจัดทำสัญญาภัยเงินและคิดดอกเบี้ย ซึ่งเป็นการกล่าวอ้างโดยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนให้น่าเชื่อถือ เพราะผู้ถูกร้องที่ ๔ เพียงแต่ให้ถ้อยคำว่า ตามรายการเดินบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๗.๕๗ นาฬิกา ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ โอนเงินให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๔ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๔ ขอภัยเงินจากผู้ถูกร้องที่ ๑ และต่อมาเวลา ๑๙.๐๗ นาฬิกาของวันเดียวกัน ผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้โอนเงินไปยังบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๒ เนื่องจากพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ได้ติดต่อผู้ถูกร้องที่ ๔ ทางแอปพลิเคชันไลน์ขอให้ตนโอนเงินให้จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยบอกว่าเพื่อนของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ เดือดร้อนมากอยู่มีเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และในบัญชีธนาคารของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ มีเงินไม่เพียงพอ พร้อมทั้งส่งเลขบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องที่ ๒ และขอให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ โอนเงิน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยตรง แต่จากการตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ถูกร้องที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๔ โทรศัพท์ติดต่อพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ จำนวน ๑ ครั้ง ซึ่งผิดปกติวิสัยของบุคคลที่คบหากัน และในวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ก็เป็นวันที่พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนและไต่สวนว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ช่วงเวลาบ่าย ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ขับรถจักรยานยนต์มาพบพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ที่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองนมวัว อำเภอลาดယา จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งขณะนั้นพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ที่บ้าน หมู่ที่ ๖ ทำงานอยู่ที่กรุงเทพมหานคร จะกลับบ้านนาน ๆ ครั้ง พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ กลับบ้านครั้งสุดท้ายเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ เนื่องจากพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๖ ป่วยเป็นโรคเบาหวาน โดยในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ไม่ได้กลับมาที่บ้านพัก อีกทั้งพยานทั้งสองไม่ทราบว่าพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ทำงานอะไร ซึ่งขัดแย้งกับถ้อยคำของพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ และพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๘ จึงไม่น่าเชื่อว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ จะอยู่ที่บ้าน และไม่น่าเชื่อว่าในวันดังกล่าวผู้ถูกร้องที่ ๒ จะขับรถจักรยานยนต์มาขอภัยเงินจากพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ ตามที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๔ และพยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ กล่าวอ้าง อีกทั้งผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๔ ได้ปฏิเสธการตรวจสอบโทรศัพท์เกี่ยวกับบทสนทนาการติดต่อขอภัยเงินผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์ พยานที่ได้ส่วนประกอบคนที่ ๗ และผู้ถูกร้องที่ ๔ ก็ปฏิเสธที่จะให้ตรวจสอบ

ข้อมูลโทรศัพท์ในการติดต่อ กันทางแอปพลิเคชันไลน์ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติวิสัยของวิญญาณหัวใจที่ต้องแสดงหลักฐานค่า ฯ เพื่อพิสูจน์ความจริง ย่อมเป็นข้อพิรุณ่าสังสัย ดังนั้น กรณีจึงประกาศหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ผู้ถูกร้องที่ ๑ โอนเงินให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้ ผู้ถูกร้องที่ ๒ โอนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๒ เพื่อจุงใจให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ ลงคะแนนให้แก่ผู้ถูกร้องที่ ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) และกรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ รับหรือยอมจะรับเงินสำหรับตนเองเพื่อเลือกผู้ถูกร้องที่ ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ซึ่งทั้งสองกรณีเป็นการทุจริตการเลือก อันทำให้การเลือกสมาชิกวุฒิสภามิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๖ ส่วนกรณี ของผู้ถูกร้องที่ ๓ จากการได้ส่วนไม่ประกอบพยานหลักฐานอันใดที่ยืนยันได้ว่าผู้ถูกร้องที่ ๓ มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการกระทำการของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๔ ประกอบกับผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นผู้มีสิทธิเลือกรอบดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มที่ ๑ มิใช่กลุ่มที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้สมัครรับเลือก และในการลงคะแนน เลือกผู้มีสิทธิเลือกรอบดับจังหวัดในกลุ่มอื่นที่อยู่ในสายเดียวกัน ผู้ถูกร้องที่ ๓ อยู่ในสาย ๖ ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ อยู่ในสาย ๑ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑)

ข้อกล่าวหาที่ ๒ ประเด็นที่ ๑ ผู้ร้องกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ สนทนากับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกรอบดับจังหวัด จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มที่ ๑๐ ที่บ้านของพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องด้วยถ้อยคำว่า “ลุง ผมขอตั้งคุณ ๒๐,๐๐๐ ผมจะเลือกให้คุณ ๑ คะแนน อีก ๑ คะแนนไว้กับผม” และพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง ตอบว่า “ลุงไม่มี ทำพิเศษหมาย ลุงไม่ทำ” ซึ่งเป็นการกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ จากการได้ส่วนผู้ร้องให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้โทรศัพท์ชักชวนให้ตนไปพบพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องที่บ้านของพยานคนที่ ๑ ซึ่งผู้ร้อง ตนเองจึงต้องบอกกล่าว เมื่อตนและผู้ถูกร้องที่ ๒ ไปถึงบ้านพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องในเวลาประมาณ ๑๙.๒๐ นาฬิกา ซึ่งขณะนั้นพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องกำลังขายน้ำมันให้กับลูกค้า ตนได้ถามผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่า เหตุใดจึงชักชวนให้ตนมาพบพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตอบว่า “ไม่มีเงินพากลูกไปสมัครเรียนต่อ จึงจะมาขอเงินจากพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องเพื่อแลกกับคะแนน” ตนเองผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่า ต้องการเงินเท่าไร ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตอบว่า ต้องการเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อมายังพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องซึ่งได้ยินคำตอบของผู้ถูกร้องที่ ๒ ถามผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่า “จะได้รับพูดใหม่” ผู้ถูกร้องที่ ๒ ก็พูดกับพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องว่า ผมไม่มีเงินจะมาขอเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อแลกกับ ๑ คะแนนส่วนอีก ๑ คะแนน ก็จะให้ไว้กับตัวของเขารอง ซึ่งพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องปฏิเสธ จากการได้ส่วนพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้องให้ถ้อยคำว่า เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา ขณะที่ตนอยู่ที่บ้านซึ่งเปิดเป็นร้านขายน้ำมัน ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ร้องได้มาพบตน ผู้ถูกร้องที่ ๒ พูดกับตนว่า ลุงผมขอเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เดียวจะลงคะแนนให้ลุง ถ้าไม่ได้เงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ผมจะไม่ไปลงคะแนนให้ลุง ซึ่งตนปฏิเสธโดยบอกว่า ลุงไม่มีเงิน ลุงไม่เอาหรอก ถ้าเสียเงินลุงไม่เล่น จากนั้นผู้ถูกร้องที่ ๒ ก็เดินทางกลับไป

เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการได้ส่วนรับฟังได้ว่า ในเหตุการณ์ตามคำร้องมีเพียงการให้ถ้อยคำ ของผู้ร้องและพยานคนที่ ๑ ของผู้ร้อง โดยไม่มีพยานหลักฐานอันสนับสนุนให้น่าเชื่อถือ ซึ่งง่ายต่อการกล่าวอ้าง อีกทั้งจากการได้ส่วนไม่ประกอบพยานหลักฐานอันที่ยืนยันได้ว่ามีการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

ข้อกล่าวหาที่ ๒ ประเด็นที่ ๒ ผู้ร้องกล่าวหาว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลาประมาณ ๐๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ถูกร้องที่ ๒ โทรศัพท์ติดต่อผู้ร้องโดยบอกว่า “ถ้าไม่ได้เงินก่อน จะไม่เลือกให้ใคร” ผู้ร้องตอบว่า “ตามใจแกเดอะ ผมไม่รู้จะบอกให้ใครมาให้ตังค์แก” การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงเป็นการเรียก รับ หรือยอมจะรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเลือกหรืองดเว้นไม่เลือกผู้ใด อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ จากการได้ส่วนผู้ร้องให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงในคำร้อง

เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนรับฟังได้ว่า ในเหตุการณ์ตามคำร้องมีเพียงการให้ถ้อยคำ ของผู้ร้องโดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ซึ่งง่ายต่อการกล่าวอ้าง อีกทั้งจากการไต่สวนไม่ปรากฏ พยานหลักฐานอื่นที่ยืนยันได้ว่ามีการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายตามข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑

จึงมีคำสั่งให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อสั่งให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือเพิกถอน สิทธิเลือกตั้งของนางสาวณิชาภา เนียมสุ่ม และนายช่อ กล้าเขตวิทย์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒๖ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๒ ประกอบมาตรา ๗๗ (๑) และมาตรา ๘๑ ให้ดำเนินคดีอาญาแก่นางสาวณิชาภา เนียมสุ่ม นางสาวงามอน สุманะ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๗ (๑) และให้ดำเนินคดีอาญาแก่นายช่อ กล้าเขตวิทย์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ให้ยกคำร้องนายกิตติ กลิ่นสังข ผู้ถูกร้องที่ ๓ ในข้อกล่าวหาที่ ๑ และข้อกล่าวหาที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ ส่วนข้อกล่าวหาที่ ๒ ประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๒ ให้ยกคำร้อง

นายอิทธิพร บุญประคง
(นายอิทธิพร บุญประคง)
ประธานกรรมการการเลือกตั้ง